

Lada laatua lujinta

Katsoin kuinka kamraateilla
audot hienot ja komeat,
rikkaimmilla Mersujakin,
japsi kärryjä eniten.
Autollahan kaikki kulki,
minä pyörällä poleksin.

Ajattelin jatkuvasti
auton ostoa omaksi.
Himoitsin niin helvetisti,
aivan vauhkona vapisin,
että jospa sen minäkin
saisin kerran kelpo kaaran
jolla kaahaisin reteesti,
ankarasti kaasuttaisin.

Menin kaaraa katsomahan,
jospa sellaisen satutan.
Ostan vaikka vekseleillä,
taikka lainalla lunastan,
kunhan saisin jonkinlaisen
koneen voimalla menevän.

Hallin nurkassa hokasin,
syryään sinne heitettynä
Laapan ruosteisen, punaisen,
auringossa himmennetyn.
Kummit kaljuna kajotti,
myöskin vaati hinkkaamista?

Minä myyjälle ojennan
saturaista saadakseni
pyörät alleni äkisti,
rientääkseni ralli tielle.

Tingannut en ostostani,
Laapan kyytiä halusin.

Myyjä virkkoi viisastellen
virne huulessa ivasi:
- Tässäkin on liikaa puolet!
Vaikka maksanut olisin
kun vain Laapan rikkinäisen

jemmaan joutavan hävität.

Into poltti lätsän alla,
hoppu rinnassa rutisi,
baanalle nyt päästäkseni.
En mä pienistä välitä,
saturainen sinne, tänne,
ei se kirpaissut povessa,
eikä tunnu sielussani.

Motti lauloi laatusasti,
putkesta savu pölisi,
komentaissa kampettani.
Laapan kyytejä kokeilin,

kiihtymistä kunnon kärryn.
Käärin asfaltin kerälle,
mutkat muutin suuremmiksi,
oli tuntu taivaallinen,
riemu pinnassa kihelmöi.

Nappi lautaan, Laappa kulki,
oli kierrosta koneessa.
Päässä pyöri perhanasti,
aivot hehkuivat häjysti,
posket poltti kiihtymystä,
kädet rattia ravisti.

Sompa pyöri kierroksia,
oli klappia pirusti.
Laappa heilui helvetisti
kunnes pylvääseen rysähti.
Riemu riitti vartin verran,
hupi muutaman humauksen.

Köyhät kulkee datsunilla

Eipä kuitenkaan lakannut,
autokuume polttamasta!
Siitä suunnistin solalle,
jopparille joutessani
kerroin huoleni huterat,
mieliharmit haitalliset.

Mietti joppari vähäsen,

tunnusteli tuntojani,
löytyykö rahat repusta,
onko sentit lakkarissa.
Vaiko maksetaan velalla,
lupauksin katteettomin.

Kerroin köyhä on kotini,
isänikin mökkiläinen,
äiti sairas ja iloton,
veikko vierii vaikeuksissa,
siskolla tyly elämä,
suku täynnä heittiöitä.

Minä itse toista maata,
poika riski ja rivakka.
Rahaa riittää rillutella,
eurot kiertävät kovasti.
Nyt on hiukan huonommasti,
on vain muutama satanen,
mutta maksan varmemmasti
ensi viikolla! Vakuutin.

Katsoi joppari jurosti,
johan saattoi lausumahan:
- Puheet mahtavat pojalla,
suunnitelmat suurenlaiset,
vaikka vartta on vähäsen,
miehen mittaa millin verran.
Vaan jos koittelee kovasti
autokuume kunnollinen,
täytyy keksiä kamulle
mieliharmi miekkoselle.
Rikkaat Mersulla ajavat,
köyhät kulkee Datsunilla,
tuossa sellainen sinulle,
saat sen halvalla omaksi.

Riisikupponen rutussa
pellit ruosteen reijittämät,
pois on puskuri pudonnut,
lasit lampun sirpaleina,
moottori ihan sökönä,
pakoputket riekaleina.

- Tuonko riesaksi haluan
murheekseni matkalleni?

Ennen saakeli kävelen
pistän kynttä kenturahan.

Pidä rompeesi rokari
ruoste kaarat kartanossas,
niitä en minä halua,
himoitse en laisinkana.

Mietin minne tästä jatkan,
kuinka kuumeeni nujerran,
kuin on lopsa littanana,
rahakukkaro rutussa,
ei oo pennin pyörylöitä
kaikki loppuneet setelit!

Oli synkkä syksy ilta
kadun vierä kävelin
näinkin kaarat joutilaina
parkki paikoilla lojuvan,
Turhaa siinä ruostumassa
ilman käyttöä olivat.

Otin liuskan taskustani
pitkän ohkasen sapelin.
Työnsin värkin välmähänsä
lasin reunahan hivutin,
Aukes laatu auton ukset,
oli käytössä Bemari.

Herrain herkku huokealla!
Kyllä kelpasi kelata,
pistää mutkat suuremmiksi.

Tuosta volvon jos vetäsen

Kerran kauhea kapine
sattui mieliharmikseni,
sepä tuskana kesällä
paine talvipakkasella.

Lada laatua lujinta
tsernobiili vertaa vailla
ostaa tempaisin kesällä
ajoin parkkiin pöyhistellen.
Naapurillekin uhosin
kaaraa kauan kaivattua.

Tuota naapuri kadehti
naama loisti vihreänä
koitti moittia mokoma
itämaista autoani.

Kiukku kiehautti minussa
suuttumuskin suikahteli.
Kun tuo naapuri mokoma
heilutteli huuliassa.

Kohta kuitenkin tajusin
oli totta toinen puoli,
vähän kun ensin ajelin
kulkimella kauhealla.

Kohta harmiksi hokasin,
kotteron tuon kelvottoman.
Aina jostakin vialla
kaarassani karseassa.
Varmaan tehty maanantaina
kinttaat kourissa kasattu?
Pellit suolatynnyreistä
puhki ruostuivat rajusti.

Putos pultit puistaessa
letkut huollossa hupeni,
kummit halki paukahteli
motti matkalla hajosi.

Tuota tuumin tuskissani
sitä kiukussa kirosin
ei oo Laappa laatuani
kovin keltoton tekele.

Menin jälleen kauppiaille
jospa vaihetaan kaluja.

Uuden karhee vaihtokampe
sulle kaupoissa tulossa.
Tuosta Volvon jos vetäisen
saanko raudan kunnollisen,
jolla rauhassa ajelen
pyhäkirkkoon mennessäni.

Aika näyttäneen asian
joko sattui sattuvasti

Autokuumetta

Kirjoittanut Oiva Pennanen

saanko tuskitta ajella
remontitta ruisaella.